

РЕШЕНИЕ

№ 463

гр. Пазарджик , 12.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на двадесет и осми юни, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Елисавета Радина

при участието на секретаря Х.В.
като разгледа докладваното от Елисавета Радина Административно
наказателно дело № 20215220200814 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по реда на чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба от Е.. Р. ОДЖ.,ЕГН :*****, с адрес: гр. П.,
чрез адв. К. У.-против Наказателно постановление (НП) № 21-1006-000921 /
19.04.2021 г. на началник група към ОДМВР Пазарджик, сектор Пътна
полиция, с което на жалбоподателя са наложени по :

- Т.1) на осн. ЧЛ.177 АЛ.1 Т.2 от ЗДвП - Глоба в размер на 150лв.
- Т.2) на осн. ЧЛ.183 АЛ.1 Т.1 ПР.1,2 от ЗДвП - Глоба в размер на 10лв.
- Т.3) на осн. ЧЛ.183 АЛ.1 Т.1 ПР3 от ЗДвП - Глоба в размер на 10лв.
- Т.4) на осн. ЧЛ.174 АЛ.3 ПР.2 от ЗДвП - Глоба в размер на 2000лв.
лишаване от право да управлява МПС за 24 месеца

С жалбата се заявява процесуално-правна незаконосъобразност на
атакуваното НП, чиято *цялостна* отмяна се иска.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез пълномощника си, поддържа жалбата само досежно т.4 от НП и иска да се отмени тази част от него .

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща законов или процесуален представител.

Съдът, след като се запозна с доказателствата по делото, по вътрешно убеждение, ръководейки се от закона, установи:

Жалбоподателят е правоспособен водач на МПС с придобити категории „В“ и “М (л.12). Собственик е на мотоциклет Хонда 600 CBR .

На 05.02.2021 г., около 17ч., в с.Главиница, на ул.“Първа“ поел управлението на мотоциклета си , на който качил и пътник. Възникнало ПТП и двамата паднали от мотора . На място, по подаден сигнал, пристигнал св. М. – автоконтрольор и екип на Спешна помощ. Установените на място две лица потвърдили, че именно жалбоподателят е управлявал мотоциклета си. За същия той не носел СР МПС .Не носел и СУМПС.

На място жалбоподателят бил изпробван за употреба на алкохол, която установила отрицателен резултат. Отказал проба със съответния тест за проверка за употреба на наркотични вещества, за което му бил съставен талон за изследване – л. 3, в който отразил отказа си, поради което бил насочен за явяване в МБАЛ Пазарджик .

След като бил отведен в Спешно отделение на МБАЛ Пазарджик, там бил освидетелстван и отказал да даде кръвна проба, което било отразено във фиша за преглед (л. 28 и л. 29).

При тези данни св. М. съставил против него процесния акт за четири нарушения :

1) *управлява моторно превозно средство, без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство, с което виновно е нарушил чл.150а ал. 1 от ЗДВП*

2) *не носи свидетелство за управление на МПС от съответната категория и контролен талон към СУМПС от съответната категория, с*

което виновно е нарушил чл.100 ал. 1 т.1 от ЗДВП

3) не носи свидетелство за регистрация на МПС, което управлява ., с което виновно е нарушил чл.100 ал. 1 т.2 от ЗДВП

4) отказва да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотич. В-ва или техни аналози и не изпълни предписание за химико- токсикологично лаб. Изследване за установяване на употребата на наркотич.в-ва или техни аналози – нарушение по чл. 174, ал.3 от ЗДвП.

При описание на обстоятелствата по извършване на последното нарушение е- по т. 4 отразил в акта дословно „управлява МПС под въздействието на наркотични вещества. Водачът изпробван с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 ardm 0195, в 17:48 часа чиято проба се отчете отрицателна. Отказва да бъде тестван с техническо средство Drug test 5000 (б.м- за употреба на наркотици“).

Актът е съставен в присъствие на водача, предявен му е и е подписан от него.

Въз основа на него е издадено НП.

То се атакува с **изцяло** с жалбата и именно тя определя предмета на въззивна проверка законосъобразността на НП за всичките му части, респ. не само по т.4, по която се поддържа жалбата.Параметрите на проверката се определят от инициращия делото документ – жалбата, с която се атакува изцяло НП. Жалбата не е оттеглена в частта досежно възраженията и исканията в нея, касаещи т.1,2 и 3 от НП , в които части само не се поддържа, но това, предвид чл. 293 НПК вр. чл. 83 от ЗАНН. Право на жалбоподателя е да поддържа по същество жалбата само частично, но това не редуцира предмета на проверката, меродавен за която е атакуващия документ от гледна точка на изразената в него воля.

Тук на първо място следва да се посочи, че възприетите нарушение по т.1 е 2 са взаимноизключващи се – и като описание и като квалификация. Първо е прието ,че водачът не притежава СУ на МПС от съответната категория, но пък тази категория въобще не е описана и такава проверка и преценка поради това не може да се направи. Дори да беше – след като не притежава такава

СУ – за съответната категория , то няма как да извърши нарушението по т.2 – да го носи. Така е налице съществено процесуално нарушение на акта и НП досежно нарушението по т.1, доколкото липсва описано обстоятелство, което покрива един от елементите от състава на нарушението (каква категория е МПС, за да се прецени дали водачът е правоспособен за нея).Същото важи и за нарушението по т.2, чието описание също е свързано с категорията на управляваното МПС, но тя не е посочена. Извън това и както се коментира вече – двете нарушения са описани чрез напълно взаимоизключващи се обстоятелства. Това налага отмяна на НП по т.1 и т.2 .

Това, което еднозначно се установи от разпита на актосъставителя и което е ясно и еднозначно записано е липсата у водача на СРМПС за управляваното МПС (описано по вид и марка, както и по собственост) , което е получило и своята правилна правна квалификация по чл. 100, ал-1 т.1 от ЗДвП. Затова и за нарушението по т.3 НП следва да се потвърди.

В останалите негови чести то подлежи на отмяна, респ. и по т.4 .

Основното възражение против последното се крепи на описанието на нарушението в акта, идентично с това в санкционния акт и дословно цитирано горе. Става ясно именно от изложените обстоятелства по извършване на нарушението по т.4 , че се вменяват едновременно взаимоизключващи се обстоятелства – „управлява МПС под въздействието на наркотични вещества. Отказва да бъде тестван с техническо средство Drug test (б.м- за употреба на наркотици“). Наистина, неясно защо, съставителят на акта е приел управление под въздействие на алкохол , след като е несъмнено установено, че водачът е отказал да бъде изпробван за такава употреба (това е отразено в талона за изследване , който *няма значение* , че е издаден от друг полицейски орган и във фиша за преглед в СО на МБАЛ (л. 28-29). Вярно е, че е обективно невъзможно водачът да извърши и двете нарушения, защото само, ако се е подложил на изследване за употреба на алкохол и такава е доказана, ще е извършил нарушението по чл. 5, ал.3т.1 от ЗДвП, но пък тогава няма да е извършено нарушението по чл. 174, ал.3 от ЗДвП. Самото описание на двата различни състава – на две различни нарушения води до пълна невъзможност да се разбере каква е волята на административните органи - за кое нарушение се повдига

административно-наказателното обвинение.

Констатираното съставлява съществено процесуално нарушение и е самостоятелно основание за отмяна на НП по т. 4 от същото.

При условията на евентуалност и само, ако не се споделят горните разсъждения, ще се обсъди и случая по същество. Ако се приеме, предвид описанието - за отказ на водача да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества и възприетата като виновно нарушена и съответна на това описание норма на чл. 174, ал.3 от ЗДвП, че се вменява такова нарушение – нарушението е доказано. Не се спори и е доказано, че на място с Алкотест Дрегер е извършена проверка за употреба на алкохол. Това е станало в хипотезата на чл. 3, ал.1 от Наредба 1 /2017г. , която систематично предхожда чл. 3а. Последният урежда три изключения, при които проверката се прави не по чл. 3, а по предписания в чл. 3а начин . Едно от тези изключения е по т.3 – когато „физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест“. Защитата твърди, че в процесния случай при данните, че жалбоподателят е бил увреден от ПТП е следвало да се пристъпи към изследване по реда на чл. 3а, т.3 от Наредбата, при което „желанието на лицето дали да бъде изследвано било ирелевантно“. Това тълкуване е фриволюно и не държи сметка за следващите норми, които уреждат именно процесния случай. Според чл. 4, ал.1 изр. II - В случаите, когато контролните органи задължително посещават на място пътнотранспортно произшествие, ...при необходимост на водачите на МПС се извършва проверка с тест *или* те се изпращат за медицинско изследване за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози, а според следващата алинея 2 – “при невъзможност да се извърши проверка с техническо средство или тест на място, от лицата по ал. 1 се вземат проби от медицински специалист в лечебното заведение, в което са транспортирани за оказване на медицинска помощ или са настанени за лечение“. След като водачът *е подал въздух за изследване* с Алкотест Дрегер и пробата е била качествена (отчетен е отрицателен резултат), то той не е бил в невъзможност за проверка на място чрез тест за употреба на наркотични вещества (който тест се прави само с натривка от вътрешната страна на бузата, за вземане на секрет от слюнката) .

Още повече, че в случая това е било задължително, доколкото чл. 5 предписва „ при наличие на външни признаци, поведение или реакции на водачите на МПС за употребата на наркотични вещества или техни аналози да се извършва проверка с тест или лицата да се изпращат за медицинско изследване“. Тоест проверката е задължителна и при възможност от страна на лицето , предвид неговото състояние, тя следва да е чрез тест на място, какъвто е бил отказан. Абсолютно ирелевантно за изправността на процедурата по изследването е обстоятелството дали един и същи контролен орган е поканил лицето за теста и така е възприел отказа му и след това е попълнил талона. Важно е талон за изследване да е издаден в предвидените от Наредбата случаи и той да съдържа нормативно предвидените реквизити. В случая талона е издаден по чл. 3а, т.1 от Наредбата – отказ на лицето за тест – проверка за употреба на наркотични вещества. В този случай, поради отказа на лицето, е следвало на употребата на наркотични вещества или техни аналози да се установи с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване и затова то е насочено с талона към МБАЛ Пазарджик. Видно от представените документи се е явило там, но е отказало да даде проба, което е отразено съгласно чл. 15, ал.7 в съответните документи (представени по делото) . Така е налице именно възприети от административните органи отказ за изследване за употреба на наркотични вещества – след първоначалния отказ за тест, поради който водачът законосъобразно е насочен за медицинско изследване, което също отказал.

Горното доказва наличие именно на състава на нормата на чл. 174, ал.3 от ЗДвП , за каквото нарушение водачът следваше да отговаря, ако то бе ясно и еднозначно описано чрез приписването именно на него . вместо това обаче е приписан не само отказ за изследване на употреба на наркотични вещества, но и управление под въздействие на такива. Последното, както се коментира, не води до ясна воля за какво нарушение е административно-наказателното обвинение, което налага отмяната на санкционния акт по т.4 – досежно това нарушение и санкцията за него.

Изложеното обоснова решението за отмяна на НП по т.1,2 и 4 от същото и потвърждаването му по т. 3. Това прави частично основателна претенцията на защитника за присъждане в тежест на въззиваемата страна на сторените разноси от жалбоподателя. Те са в размер на 500 лева и при липса на

възражение за прекомерност и предвид решението за отмяна и три от четирите части на НП, следва да се уважи претенцията за 400 лева, а в останала си част – е неоснователна (поради частичното потвърждаване на НП – по т.3). Следва да се отхвърли като неоснователна претенцията му за присъждане на остатъка от заплатеното възнаграждение в размер на 100 лева (от 400 до платените 500 лева).

По изложените съображения и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН,
ПАЗАРДЖИШКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 21-1006-000921 / 19.04.2021 г. на началник група към ОДМВР Пазарджик, сектор Пътна полиция, с което на Е.. Р. ОДЖ.,ЕГН :*****, с адрес: гр. П., са наложени по :

- Т.1) на осн. чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП - глоба в размер на 150лв.
- Т.2) на осн. чл.183, ал.1, т.1 пр.1,2 от ЗДвП - глоба в размер на 10лв.
- Т.4) на осн. чл.174, ал.3 от ЗДвП - глоба в размер на 2000лв. лишаване от право да управлява МПС за 24 месеца

ПОТВЪРЖДАВА НП в останалата му част – по т.3 за наложената на осн. чл.183 ал.1 т.1 от ЗДвП - ГЛОБА в размер на 10лв.

ОСЪЖДА ОД МВР Пазарджик да заплати на Е.. Р. ОДЖ.,ЕГН :*****, с адрес: гр. Пещера сума в размер на 400 лева, като отхвърля като неоснователна претенцията му за присъждане на остатъка от заплатеното възнаграждение 100 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд-гр.Пазарджик в 14-дневен срок от датата на съобщаването на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____